

Asszonysors fordulóján.

Írta: gróf Teleki Sándorné.

Csak négy hónapja, hogy hazánk asszonyai a háborús évek tenger keserűségéből némi remény tudatára eszméltek. Néhány napon belül nagyot fordult a világ: hirtelen »sudárba szökkent«, amit csaknem másfél évtized nehéz munkájával fáradságosán, küzdelmek között, gúnnal és üldözéssel szembeszállva elültettünk. Felcsillant előttünk az a remény, hogy ennek az országnak, amelyért oly sokat dolgoztunk és oly nagyon szenvedtünk, valóságos polgárai leszünk: beleszólhatunk saját és polgártársaink sorsának intézésébe, nem leszünk többé néma eszközei a férfipolitikának.

Nem tétlen reménykedésben töltöttük a 4 hónapot, amely azóta eltelt: ismertük kötelességünket a demokratikus irányzattal szemben és ott voltunk mindenütt, ahol a korszakalkotó reform megvalósulásának akadályait csökkenthettük.

Aggódo reménységgel várjuk a most következő, sorsdöntő napokat és kérdés-kérdés után tódul tollunkra:

meghozza-e a törvénytervezet, amiért becsülettel és önfeláldozóan oly sokáig küzdöttünk: a nők minden rétegére kiterjedő aktív és passzív választójogot?

nem kell-e rögtön ismét új küzdelembe fognunk, ahelyett hogy már kivehetnők részünket az ország újjáépítésének elkerülhetetlen, a jövő századokra kiható munkájából?

beküldhetjük-e majd képviselőinket, az asszonysors hivatott szakembereit abba a parlamentbe, amely az új Magyarország megteremtését tűzi ki célja gyanánt?

mellénk áll-e a komoly hazai sajtó, pártkülönbség nélkül behódolva annak az elemi igazság-követelménynek, hogy Magyarország társadalmának nagyobbik fele, a gazdasági életnek a háború alatt fentartója, részesüljön mindazokban a dolgokban, amelyek a demokratikus állam polgárait megilletik?

megértik-e a képviselő urak és főrendek pártkülönbség nélkül, hogy ha komoly munkát szándékoznak végezni, akkor nem csak meg kell szavazniuk a nők összes rétegeinek választójogát és választhatóságát, de egyenesen követelniük kell azt?

Mi partköziek vagyunk; erre kötelez, nagyon helyesen, a Nők Választójogi világszövetségének alapelve, mert nem egy és pártoknak, hanem az egész emberiségnek érdeke, hogy a nők bevonuljanak minden ország parlamentjébe és meghonosítsák a művelt nemzetek későbbi békés megegyezését és az országok belsejében a szociálpolitikát.